

DRWĘCA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drwęca“ wychodzi 3 razy tygodniowo we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów 1,50 zł z doręczeniem 1,65 zł miesięcznie.
Kwartalnie wynosi 4,50 zł z doręczeniem 5,05 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Drwęca“ Sp. z o. p. w Nowemście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 3-linowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłusto) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres telegr.: „Drwęca“ Nowemiasto-Pomorze.

Rok XI.

Nowemiasto-Pomorze Czwartek dnia 24 grudnia 1931

Nr. 150

Bóg się rodzi — moc truchleje!

Mrok już zapadł gęsty. Troskliwie otulił w biały całun, iskrzący się refleksami mirjad brylantów, opali, mrozem świątą rodzicielkę — ziemię. Tajemnicza, wszelkiego uroku pełna cisza zaległa świat cały. — Na ciemnobłękitnym niebios firmamencie zabłysła pierwsza gwiazdeczka. Za nią, za tą pierwszą gwiazdeczką oczekiwaną, ukazują się na niebie setki, tysiące, miliony siostrzyc. A wszystkie one roziskrzone, rozmrugane, radośnie rozdrżane. Uśpioną ziemię zalewa srebrno-seledynowa księżycy poświata. W tem, jakby za czarodziejskim dotknięciem tajemniczej różdżki w oknach pałaców, dworów, chat czy lepianek rozbłyskują światła — rzucając na śnieżną biel otoczenia złotawe snopy poświaty. A ze wszystkich osiedli ludzkich w cichą atmosferę nocy płyną przesłizane, wniebowzięte melodje naszych kołęd. O, co za dziwnie święta, błogostawiona noc! Ileż podniosłych, tajemniczych, duszę świętym dreszczem przenikających uczuć i nastrojów nie jest ona budzieliwą! Czy to w ubożuchnej chatce, strzechą słomianą pokrytej, czy to w przytulnym dworku wiejskim, czy też w wykwintnych domach i pałacach, wszędzie radość, szczęście, błogość w duszy nieci. Odbija się ona blaskiem promiennym na twarzyczkach uszczęśliwionych dzieci, drga w sercach, zapala się w oczach rozradowanych rodziców, pogrążając w chwilową nie pamięć zwykłe troski i kłopoty codziennego szarego

trudu życia. Radością i weselem tryska życie całego ogniska rodzinnego. A nawet tam, gdzie zwykle nędza czy choroba czy smutek czy troska gościła niepodzielnie, dziś przy blasku wigilijnej choinki mroki jej rozprasza choć przemijająca radość i wesele. — O! bo doprawdy wielka to, święta to, błogostawiona to noc, niezbadanych tajemnic pełna. W niej to bowiem Syn Boży, z szczęśliwej niebios krainy na ziemskiej niedoli padół zstąpiwszy — w powłoce słabiuchnej

Dziecinę w ubożuchnym żłóbku w stajence betlejemskiej spoczął. A choć nędzne to postanie, choć marne to przytulisko, ale jasność z nieba je opromienia, chóry anielskie cudownym, niebieskim piением je napełniają: „Gloria, gloria, in excelsis Deo“.

Radość jednak w tym roku — zda się — nie opromienia nam świąt B żego Narodzenia z taką siłą i blaskiem, jak po inne lata. W przejasną roztoczę radości świątecznej ponure cienie zda się kłaść smu-

tny stan rzeczy kraju naszego. Jakże — pyta nie jeden — mówić o niczem niezamąconej radości i weselu, kiedy nędza i bieda wokół, kiedy zła wszelkiego bezmiar raczej do rozpacz i smutku nastroja, nawet w tych chwilach zwykle powszechnej radości świata chrześcijańskiego.

Jednak wśród kolend, które w tych dniach rozbrzmiewają po miastach, siólach radośnie, najsilniej dźwięczy nuta: „Bóg się rodzi, moc truchleje“.

On to, którego niebo i ziemia ogarnąć nie mogą, którego podnóżkiem okrąg ziemski cały, a moc sięga od krańca do krańca świata, na to właśnie dziś zstąpił na ziemskie niwy, by skruszyć moc szatana i wszelkie złe moce ziemskie wogóle. Już struchlała owa moc, opętana przez szatanów, która rzuciła Ojczyznę naszą na pastwę strasznej mewoli.

Tak struchleją i wszelkie inne złe moce, które kiedykolwiek opłota kraj nasz drogi. Dopóki po miastach i siólach, po świątyniach i domach żarzyć się będzie blask światła wigilijnego i rozbrzmiewać będą kolendy nasze, a w sercach naszych nie wygaśnie, a palić się będzie gorącym, jasnym płomieniem wiara nasza, dopóty żadna siła zła nas nie zmoże, a wszelkie złe moce truchleć będą przed jej blaskiem.

Pełni przeto otuchy i mocni wiara w pokonanie wszelkiego zła, które trapi dziś naszą Ojczyznę, zasiądźmy dziś przy stole wigilijnym. Przy tradycyjnym opłatku, ogniwem wzajemnej życzliwości spleceni z Wami, kochani Czytelnicy, życzymy Wam z serca płynące i dla Waszych serc wymowne „Szczęść Boże!“ Idziemy dziś do Was z opłatkiem w dłoni w imię wiary i miłości i niezłomni nadzieją w lepszą przyszłość.

**Przyjmijcie od nas życzenia najszczerze
Wesołych, Szczęśliwych Świąt!**

W DZIEŃ GWIAZDKI.

Błysła na niebie gwiazda zbawienia,
Bije z niej potok światłości,
I płyną górą anielskie pienia:
Hosanna na wysokości.

Ten, który stworzył światy te całe,
Kto był ich trzyma w swej ręce,
Król królów, niebios, rzuciwszy chwałę,
W ubogiej spoczął stajence.

I z krańców świata, w rozlicznej rzeszy,
Pełen miłości i wiary,
Już lud pocziwy do Pana spieszy,
Niosą mu z serca ofiary.

W ubogiej szopce, pełno narodu,
Ciśnie się przepych z prostotą;
I niosą mędrcy, królowie Wschodu,
Mirę, kadzidło i złoto.

I pasterz biedny przynosi jagnię,
Bartnik plastr miodu, kmięć zboże;
Każdy, co może — gdyż każdy pragnie,
Godnie też uczcić Dziecię Boże.

Każdy, by uczcić przybycie Boga,
Na dar się jakiś zdobędzie . . .
I my, choć nęka nas dola sroga,
Co mu złożymy w kolendzie?

Nie damy złota, jak mędrcy Wschodu,
Bo nas nie starczyć na nie,
Nie damy jagnięcia, zboża, miodu,
Bo tego nie żądasz, Panie!

Rozum mamy, którego potęga
Ziemie do człowieka stóp zniża,
Mamy uczucie, co dalej sięga,
Bo nas do niebian przybliża.

Serce i rozum, dwa wielkie dary,
Opatrzność w moc naszą dała,
Te więc w kolendzie, z nich swe ofiary
Niech złoży Mu Polska cała!

A Dziecię Boże przyjmie te dary
I błogosławić nam będzie,
By znikły dręczące nas mary,
A szczęście błysło nam wszędzie.

Pobłogosław przeto, Boże Dziecię,
Ojczyznę nam drogą, miłą . . .
Szczęść jej zawsze w wolnym jej bycie,
Wspieraj Ty ją Twoją siłą!

By przy Tobie zawsze wiernie stała,
We wierze, cnocie i miłości
Ojczyzna nasza zmartwychpowstała,
Od skaz wolna i od złości.

